

# Księga Izajasza

## Rozdział 49

1. Słuchajcie, wyspy, a pilnujcie narodowie z daleka! JAHWE z żywota powołał mię, z żywota matki mojej wspomniął na imię moje. 2. I położył usta moje jako miecz ostry, pod cieniem ręki swej zakrył mię. I położył mię jako strzałę wyborną, w sajdaku swym skrył mię.; 3. I rzekł mi: Sługa mój jesteś ty, Izraelu, bo się w tobie chlubić będę. 4. A jam rzekł: Próżnom pracowałem, bez przyczyny, i po próżnicy strawiłem siłę moję: przetoż sąd mój z PANem a sprawa moja z Bogiem moim. 5. A teraz mówi JAHWE, który mię utworzył z żywota sługą sobie, abych nawrócił Jakoba kniemu a Izrael nie zbierze się. I jestem wślawion przed oczyma PANskimi, a Bóg mój stał się mocą moją. 6. I rzekł: Mało na tym, abys mi był sługą na wzbudzenie pokoleń Jakobowych i na nawrócenie drożdzy Izraelowych. Oto dałem cię na światłość narodów, abys był zbawieniem moim aż do kończyn ziemi. 7. To mówi JAHWE, odkupiciel Izraelów, święty jego, do wzgardzonej dusze, do mierzonego narodu, do niewolnika panujących. Królowie oglądają a powstaną książęta i kłaniać się będą: dla JAHWE, iż wierny jest, i dla świętego Izraelowego, który cię wybrał. 8. To mówi JAHWE: Czasu upodobanego wysłuchałem cię, a w dzień zbawienia ratowałem cię i zachowałem cię, a dałem cię za przymierze ludowi, abys wzbudził ziemię a osiadł dziedzictwa rozproszone; 9. abys mówił tym, którzy są w więzieniu: Wynidźcie, a tym, którzy w ciemności: Okażcie się. Będą się paść przy drogach a po wszech równinach pastwiska ich. 10. Nie będą łaknąć ani pragnąć i nie zarazi gorącość i słońce, bo który litość ma nad nimi, będzie je sprawował, a nad zdrojami wodnymi napawać je będzie. 11. I położę wszystkie góry moje, że będą drogą, a szczytki moje będą podwyższone. 12. Oto ci z daleka przydą, a oto oni z północy i od morza, a ci z ziemi od południa. 13. Chwalcie, niebiosy, a raduj się, ziemio, śpiewajcie, góry, chwałę! Bo pocieszył JAHWE lud swój a smiłuje się nad ubogimi swemi. 14. A Syjon mówił: Opuścił mię JAHWE a Pan zapomniał mię. 15. Izali może zapomnieć niewiasta niemowlęcia swego, aby się nie zlitowała nad synem żywota swego? A choćby ona zapomniała, wszakże ja nie zapomnię ciebie! 16. Oto na rękach moich napisałem cię, mury twoje zawsze przed oczyma memi. 17. Przyszli budownicy twoi: którzy cię każą i rozwalają, wynidą od ciebie. 18. Podnieś wokoło oczy twoje a obacz: wszyscy ci zebrali się, przyszli do ciebie. Żywę ja, mówi JAHWE, że tymi wszystkimi jako ubiorem przybran będziesz i obłożysz się nimi jako oblubienica. 19. Bo zburzenia twoje i spustoszenia twoje, i ziemia wywrócenia twego teraz ciasne będą prze obywatelę, a daleko będą odpędzeni, którzy cię pożyrali. 20. Jeszcze rzekną do uszu twoich, synom niepłodności twojej: Ciasne mi jest miejsce, uczyn mi placu, abym mieszkał. 21. I rzeczesz w sercu twoim: Któż mi tych narodził? Jam niepłodną i nie rodzącą, zagnana i w więzieniu, a te kto wychował? Ja opuszczona i sama, a ci kędy byli? 22. To mówi JAHWE Bóg: Oto wzniosę na narody rękę moję, a do ludzi podniosę chorągiew moję. A przyniosą syny twoje na rękę i córki twoje na ramionach poniosą. 23. I będą królowie piastuny twemi, a królowe mamkami twemi. Twarz na ziemię spuściwszy kłaniać ci się będą a proch nóg

twoich lizać będą. A poznasz, żem ja JAHWE, którego się nie zawstydzą ci, którzy nań czekają. **24.** Izali odjęta będzie od mocnego korzyść? Abo co mocarz pojmał, wybawiono być może? **25.** Bo tak mówi JAHWE: Zaiste i korzyść rycerzowi odjęta będzie, i co wziął mocarz, wybawiono będzie. A te, którzy cię sądzili, ja sądzić będę i syny twoje ja zbawię. **26.** I nakarmię nieprzyjacioły twoje ciała ich, a jako moszczem upiją się krwią swoją. I dozna wszelkie ciało, żem ja jest JAHWE wybawiający cię i odkupiciel twój, twój mocny Jakobów.

Biblia Jakuba Wujka – przekład Biblii na język polski wykonany przez jezuitę, Ks. Jakuba Wujka, wydany w całości po raz pierwszy w roku 1599. Wujek pracował nad nią w latach 1584–1595.